

The Development of a Learning Package for Caregivers on Developing Emotional Quotient of Preschool Children at Child Development Centers under the Local Government Organizations in Satun Province

การพัฒนาชุดการเรียนรู้สำหรับครูผู้ดูแลเด็ก เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล

Kaesorn Palawan*, Arunee Horadal, and Tassanee Chatthai

เกษร ปะลาวัน*, อรุณี หรดาล, และ ทศนีย์ ชชาติไทย

Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

*Corresponding author: kaesorn_p@stcc.ac.th

Received September 10, 2021 ■ Revised December 4, 2021 ■ Accepted December 13, 2021 ■ Published April 22, 2022

Abstract

The objectives of this research were 1) to develop a learning package for caregivers on developing emotional quotient of Preschool children at child development centers under the Local Government Organizations in Satun Province based on the set efficiency criterion, 2) to compare knowledge and understanding of the caregivers concerning the developing emotional quotient of Preschool children before and after undertaking a learning package, 3) to study the caregivers' satisfaction toward a learning package on developing emotional quotient of Preschool children. The sample consisted of 34 caregivers at child development centers under the Local Government Organizations in Satun Province, obtained by multistage sampling. The employed research instruments were a learning package on developing emotional quotient of preschool children, a test on knowledge and understanding of caregivers concerning the developing emotional quotient of preschool children, and an evaluation form on caregivers' satisfaction toward a learning package on developing emotional quotient of preschool children. Statistics employed for data analysis were the E_1/E_2 efficiency index, mean, standard deviation, and t-test.

Research results were as follows: 1) The developed learning package for the caregivers on developing emotional quotient of preschool children at child development centers under the Local Government Organizations in Satun was efficient at 83.17/82.78, thus meeting the set efficiency criterion of 85/85; 2) The post-experiment knowledge and understanding concerning the developing preschool children emotional quotient of caregivers who undertook a learning package was significantly higher than their pre-experiment counterpart at the .01 level of statistical significance; 3) The caregivers were satisfied with the learning package on developing emotional quotient of preschool children at the highest level.

Keywords: Learning package, Emotional quotient, Caregivers, Preschool children

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการเรียนรู้สำหรับครูผู้ดูแลเด็ก เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้ดูแลเด็กที่มีต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดสตูล จำนวน 34 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจครูผู้ดูแลเด็ก เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย และแบบประเมินความพึงพอใจของครูผู้ดูแลเด็กที่มีต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษาปรากฏว่า 1) ชุดการเรียนรู้สำหรับครูผู้ดูแลเด็ก เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล มีประสิทธิภาพ 83.17/82.78 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 85/85 2) ครูผู้ดูแลเด็กมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนใช้ชุดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และ 3) ครูผู้ดูแลเด็กมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ชุดการเรียนรู้, ความฉลาดทางอารมณ์, ครูผู้ดูแลเด็ก, เด็กปฐมวัย

■ บทนำ (Introduction)

ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการใช้ชีวิตประจำวันในปัจจุบัน ผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงจะมีความมั่นคงทางอารมณ์ สามารถเผชิญกับปัญหาอุปสรรคได้ รับรู้ เข้าใจและจัดการกับความรู้สึกของตนเองได้ดี มีความคิดสร้างสรรค์ และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ซึ่งตรงข้ามกับผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ ดังจะเห็นได้จากสถานการณ์และปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ที่มีข่าวสารเกี่ยวกับเรื่อง การทะเลาะ การทำร้ายกัน บางครั้งถึงกับฆ่ากัน ล้วนเกิดจากการที่บุคคลไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ พฤติกรรมมีความก้าวร้าวสูง ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จในการดำรงชีวิต และไม่สามารถทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จได้ แม้ว่าจะมีความฉลาดทางด้านสติปัญญาเพียงใดก็ตาม Goleman (2011) กล่าวว่า คนที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตได้นั้น ต้องมีทั้งความฉลาดทางสติปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ประกอบกัน และความฉลาดทางสติปัญญาจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จได้เพียงร้อยละ 10-20 อีกร้อยละ 80 ของความสำเร็จเป็นผลมาจากปัจจัยอื่นๆ เช่น สถานะครอบครัว สถานะทางสังคม รวมถึงความฉลาดทางอารมณ์

พฤติกรรมและความสามารถของบุคคลที่มีความฉลาดทางอารมณ์ ประกอบด้วยความสามารถในการรับรู้และเข้าใจอารมณ์ตนเองและความรู้สึกผู้อื่น สามารถจัดการควบคุมอารมณ์ตนเองและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตน รวมทั้งมีความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้ดี (Goleman, 1998) อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดขึ้นในทุกพฤติกรรมย่อมมีสาเหตุ ซึ่งนักจิตวิทยาให้ความสำคัญกับการเลี้ยงดูในวัยเด็ก เช่น Sigmund Freud ได้ให้ความสำคัญกับเด็กวัย 5 ปีแรกของชีวิตว่าเป็นวัยที่สำคัญที่สุด โดยเชื่อว่าวัยนี้เป็นรากฐานของพัฒนาการด้านบุคลิกภาพทั้งทางบวกและทางลบเมื่อบุคคลนั้นเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และ Erikson ก็เชื่อว่าประสบการณ์วัยเด็กมีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ทุกประสบการณ์รอบตัวที่ทำให้เด็กมีความสุข จะช่วยให้เด็กมีความเชื่อมั่นในตนเองและเข้าใจผู้อื่น แต่หากประสบการณ์รอบตัวทำให้เด็กขาดความสุข จะมีผลให้เด็กมองโลกในแง่ร้าย ขาดความเชื่อมั่นในตนเองปรับตัวอยู่ร่วมกับคนอื่นยาก (Tejagupta, 2019) แม้วัยเด็กเป็นช่วงสั้นๆ ที่จะได้รับการพัฒนา แต่เป็นช่วงที่สำคัญมากในชีวิตของเขา หากแบบแผนชีวิตไม่เป็นไปตามวัยก็จะส่งผลเสียต่ออนาคตของเด็ก (Astuti, 2017)

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาเด็กให้มีความพร้อมในทุกด้าน จึงจำเป็นต้องเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งรัฐบาลก็ได้ให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ดังในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564 มีจุดเน้นการพัฒนาเด็กปฐมวัยในยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริม

สร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ โดยให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะทางสมอง และทักษะทางสังคมที่เหมาะสม เน้นการพัฒนาทักษะสำคัญด้านต่างๆ อาทิ ทักษะทางสมอง ความคิดความจำ การควบคุมอารมณ์ การวางแผนและการจัดระบบ การรู้จักประเมินตนเอง ควบคู่กับการยกระดับบุคลากรในสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีความพร้อมทั้งทักษะ ความรู้ จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ (Office of the National Economic and Social Development Board, 2017) และในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ก็ได้กล่าวถึงการพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้กำหนดเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษาในระยะ 20 ปี โดยเป้าหมายหนึ่งคือ เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้คุณภาพและมาตรฐานเพิ่มขึ้น จัดกิจกรรมสอดคล้องกับหลักสูตรปฐมวัย ครูผู้ดูแลเด็กมีความรู้และทักษะในการดูแลเด็กที่ถูกต้อง (Office of the Education Council, 2017)

จากความสำคัญและแนวนโยบายดังกล่าว มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนได้ร่วมกันจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานหนึ่งจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย โดยมีครูผู้ดูแลเด็ก ทำหน้าที่ให้การอบรมเลี้ยงดู และจัดประสบการณ์ ซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดเด็กที่สุดรองจากพ่อแม่ ดังนั้น ครูผู้ดูแลเด็กจึงถือได้ว่าเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพและเหมาะสมกับวัย ดังนั้น ครูผู้ดูแลเด็กจึงควรได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ ในการดูแลเด็กอย่างต่อเนื่อง ซึ่งงานวิจัยเรื่องรูปแบบการส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กก่อนวัยเรียน ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจังหวัดเชียงรายของ Mupana et al. (2015) พบว่า การส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดนั้น ครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิด วิธีการและแนวทางการส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ รวมถึงการประเมินความฉลาดทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้อง แต่จากรายงานโครงการวิจัยการติดตามสภาวะการณ์ไอคิวและอีคิวของเด็กไทยของ Department of Mental health (2007) พบว่า มีครูเพียงร้อยละ 20 ที่รู้ดีกว่าตนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการพัฒนาไอคิวและอีคิวเป็นอย่างดี ดังนั้น การพัฒนาส่งเสริมให้ครูผู้ดูแลเด็กมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนได้จากหลากหลายรูปแบบรูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมกับครูผู้ดูแลเด็ก คือ การเรียนรู้ด้วยตนเองจากชุดการเรียนรู้ เพราะชุดการเรียนรู้เป็นชุดสื่อที่ผลิตขึ้นมาอย่างมีระบบ เรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง เรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา โดยไม่กระทบต่อการดูแลเด็กในชั้นเรียน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงพัฒนาชุดการเรียนรู้สำหรับครูผู้ดูแลเด็ก เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล เพื่อเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ครูผู้ดูแลเด็กสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ตามความสะดวกและความต้องการของแต่ละบุคคล

วัตถุประสงค์การวิจัย (Objectives)

1. เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้สำหรับครูผู้ดูแลเด็ก เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูผู้ดูแลเด็ก เกี่ยวกับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้สำหรับครูผู้ดูแลเด็ก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูผู้ดูแลเด็กที่มีต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล

สมมติฐานการวิจัย (Hypothesis)

1. ชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล ที่ใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย มีความเข้าใจสูงกว่าก่อนการใช้ชุดการเรียนรู้
3. ความพึงพอใจของครูผู้ดูแลเด็กที่มีต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล อยู่ในระดับมาก

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual framework)

การทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาชุดการเรียนรู้สำหรับครูผู้ดูแลเด็ก เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดัง Figure 1

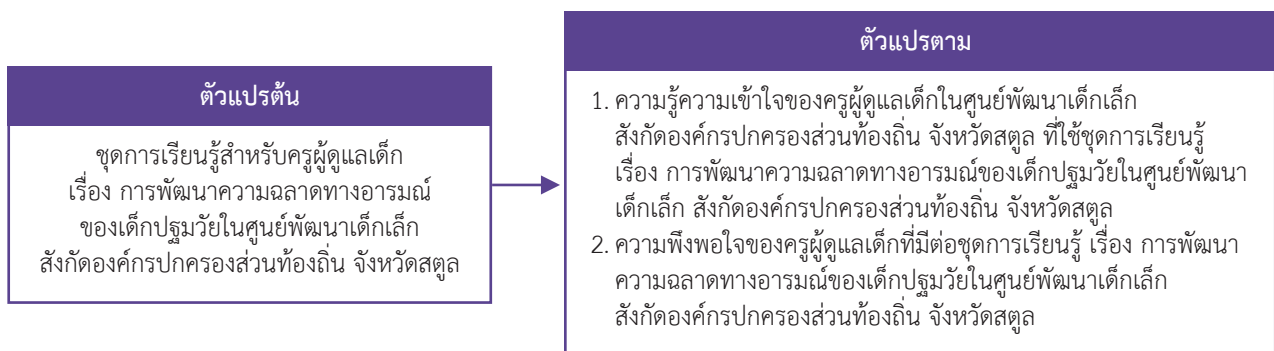

Figure 1 Conceptual framework
กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Methodology)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้ดูแลเด็กที่ปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ปีการศึกษา 2563 สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสตูล จำนวน 226 คน

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้ดูแลเด็กที่ปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ปีการศึกษา 2563 สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล จำนวน 34 คน ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ ร้อยละ 15 จากจำนวนประชากร 226 คน (Phengsawat, 2003)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล เป็นชุดการเรียนรู้รายบุคคลสำหรับครูผู้ดูแลเด็กเรียนรู้ด้วยตนเอง ประกอบด้วย 6 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คำชี้แจงการใช้ชุดการเรียนรู้ ส่วนที่ 2 แบบทดสอบก่อนใช้ชุดการเรียนรู้ ส่วนที่ 3 เอกสารชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 หน่วย ประกอบด้วย หน่วยที่ 1 เรื่อง ความเป็นมา ความหมาย และความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 2 เรื่อง องค์ประกอบและขอบข่ายของความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 3 เรื่อง การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนา

ความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย และหน่วยที่ 4 เรื่อง การประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ส่วนที่ 4 ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล ส่วนที่ 5 ตัวอย่างแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล และส่วนที่ 6 แบบทดสอบหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ ผลการประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60-1.00

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจแบบคู่ขนาน ใช้วัดทั้งก่อนและหลังใช้ชุดการเรียนรู้ของครูผู้ดูแลเด็ก โดยแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดการเรียนรู้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 แบบทดสอบหลังการใช้ชุดการเรียนรู้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 2) แบบประเมินความพึงพอใจของครูผู้ดูแลเด็ก ใช้ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผลการประเมินความสอดคล้องโดยผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

3.1 ประสานงานทำหนังสือถึงผู้บริหารของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการส่งครูในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เข้าร่วมการวิจัย จำนวน 34 คน จากศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 22 แห่ง

3.2 ประชุมชี้แจงครูผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากนั้นให้ทำแบบทดสอบก่อนใช้ชุดการเรียนรู้

3.3 ครูผู้ดูแลเด็กนำชุดการเรียนรู้ไปศึกษาด้วยตนเอง และทำแบบฝึกหัดทุกหน่วยใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละหน่วย ดังนี้ หน่วยที่ 1 เรื่อง ความเป็นมา ความหมาย และความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 2 เรื่อง องค์ประกอบและขอบข่ายของความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 3 เรื่อง การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย และหน่วยที่ 4 เรื่อง การประเมินความฉลาดทางอารมณ์

3.4 ครูผู้ดูแลเด็กทำแบบทดสอบหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ รวมทั้งตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้สำหรับครูผู้ดูแลเด็ก โดยการหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 2) เปรียบเทียบความรู้

ความเข้าใจของครูผู้ดูแลเด็กเกี่ยวกับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ โดยการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples) และ 3) วิเคราะห์ความพึงพอใจของครูผู้ดูแลเด็กที่มีต่อชุดการเรียนรู้ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย (Results)

1. ชุดการเรียนรู้สำหรับครูผู้ดูแลเด็ก เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล ประกอบด้วย 6 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คำชี้แจงการใช้ชุดการเรียนรู้ ส่วนที่ 2 แบบทดสอบก่อนเรียน ส่วนที่ 3 เอกสารชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยประกอบด้วยเนื้อหา 4 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 2 องค์ประกอบและขอบข่ายของความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 3 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 4 การประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ส่วนที่ 4 ตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล และส่วนที่ 6 แบบทดสอบหลังเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ได้ผลดังนี้ 1) ทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ($1:1$) ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 80.04/77.78 ซึ่งมีค่าคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 85/85 2) ทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม ($1:10$) ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 81.75/79.67 ซึ่งมีค่าคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 85/85 3) ทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม ($1:100$) ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 83.17/82.78 ซึ่งมีค่าคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด 85/85 (เกณฑ์ยอมรับประสิทธิภาพ ± 2.5) สามารถนำชุดการเรียนรู้ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างได้ ดังรายละเอียดใน Table 1

Table 1 The results of the efficiency of the learning package
ผลการหาประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้

การทดลอง	ประสิทธิภาพ (E_1/E_2)
แบบรายบุคคล	80.04/77.78
แบบกลุ่ม	81.75/79.67
แบบภาคสนาม	83.17/82.78

2. ครูผู้ดูแลเด็กที่ใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล มีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนการใช้ชุดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้ชุดการเรียนรู้ เท่ากับ 18.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.16 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังใช้ชุดการเรียนรู้เท่ากับ 26.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.77 รายละเอียด ดัง Table 2

Table 2 The results of compare knowledge and understanding of caregivers before and after undertaking a learning package
ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูผู้ดูแลเด็กก่อนและหลังใช้ชุดการเรียนรู้

ความรู้ความเข้าใจ	$\bar{X}$	S.D.	ΣD	ΣD^2	T
ก่อนใช้ชุดการเรียนรู้	18.56	2.16	260	2,048	33.13**
หลังใช้ชุดการเรียนรู้	26.21	1.77			

**p<.01

3. ครูผู้ดูแลเด็กมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.70$, S.D.=0.37) รองลงมาคือ ด้านเอกสารชุดการ

เรียนรู้ เรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.61$, S.D.=0.38) ด้านการใช้ชุดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.51$, S.D.=0.51) และด้านคำชี้แจงการใช้ชุดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, S.D.=0.36) ตามลำดับ รายละเอียดดัง Table 3

Table 3 The results of caregivers' satisfaction toward a learning package
ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของครูผู้ดูแลเด็กที่มีต่อชุดการเรียนรู้

ด้านความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านคำชี้แจงการใช้ชุดการเรียนรู้	4.44	0.36	มาก
2. ด้านเอกสารชุดการเรียนรู้ เรื่องความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย	4.61	0.38	มากที่สุด
3. ด้านการใช้ชุดการเรียนรู้	4.51	0.51	มากที่สุด
4. ด้านประโยชน์	4.70	0.37	มากที่สุด
รวม	4.57	0.34	มากที่สุด

เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นย่อยของแต่ละด้าน พบว่า 1) ด้านคำชี้แจง ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด คือ ประเด็นอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้และการใช้ได้ชัดเจน ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.53$, S.D.=0.56) รองลงมาประเด็นภาษาเหมาะสมเข้าใจง่าย ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายชัดเจน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$, S.D.=0.51) และประเด็นคำชี้แจงของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม สื่อความหมายชัดเจนเข้าใจง่ายสามารถนำไปปฏิบัติได้

ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.32$, S.D.=0.48) ตามลำดับ 2) ด้านเอกสารชุดการเรียนรู้ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด คือ ประเด็นคำอธิบายและคำสั่งของเนื้อหา แบบฝึกหัดมีความชัดเจน เข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.71$, S.D.=0.46) รองลงมาประเด็นเนื้อหาสาระครบถ้วน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.65$, S.D.=0.49) และประเด็นเนื้อหาสาระมีความยากง่ายพอเหมาะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับประเด็น

แบบฝึกหัดเหมาะสม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$, $S.D.=0.49$) ตามลำดับ 3) ด้านการใช้ชุดการเรียนรู้ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด คือ การเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ทำให้มีความเข้าใจได้ง่ายและเร็วขึ้น มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.65$, $S.D.=0.49$) รองลงมาประเด็นชุดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ความยากง่ายพอเหมาะ ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.50$, $S.D.=0.51$) และประเด็นมีความสะดวกในการใช้ชุดการเรียนรู้

ทั้งด้านเวลาและสถานที่ ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.41$, $S.D.=0.66$) และ 4) ด้านประโยชน์ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด คือ ประเด็นชุดการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.74$, $S.D.=0.45$) รองลงมา ชุดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.68$, $S.D.=0.48$) ตามลำดับ รายละเอียดดัง Table 4

Table 4 The results of caregivers' satisfaction toward a learning package (sub-issues)

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของครูผู้ดูแลเด็กที่มีต่อชุดการเรียนรู้ (ประเด็นย่อย)

ประเด็นความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. คำชี้แจงการใช้ชุดการเรียนรู้			
1.1 คำชี้แจงของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสม สื่อความหมายชัดเจน เข้าใจง่ายสามารถนำไปปฏิบัติได้	4.32	0.48	มาก
1.2 ภาษาเหมาะสมเข้าใจง่าย ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายชัดเจน	4.47	0.51	มาก
1.3 อธิบายขั้นตอนการเรียนรู้และการใช้ได้ชัดเจน	4.53	0.56	มากที่สุด
รวม	4.44	0.36	มาก
2. เอกสารชุดการเรียนรู้เรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย			
2.1 รูปเล่มสวยงาม น่าสนใจ สะดวกต่อการนำไปใช้	4.59	0.50	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาสาระ มีความยากง่ายพอเหมาะ	4.62	0.49	มากที่สุด
2.3 การจัดเรียงลำดับเนื้อหาสาระเหมาะสม เป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้	4.59	0.50	มากที่สุด
2.4 คำอธิบายและคำสั่งของเนื้อหา แบบฝึกหัดมีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.71	0.46	มากที่สุด
2.5 ภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา	4.47	0.51	มาก
2.6 เนื้อหาสาระครบถ้วน	4.65	0.49	มากที่สุด
2.7 แบบฝึกหัดเหมาะสม	4.62	0.49	มากที่สุด
รวม	4.61	0.38	มากที่สุด
3. ด้านการใช้ชุดการเรียนรู้			
3.1 ชุดการเรียนรู้มีความเหมาะสม ความยากง่ายพอเหมาะ	4.50	0.51	มากที่สุด
3.2 การเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ทำให้มีความเข้าใจได้ง่ายและเร็วขึ้น	4.65	0.49	มากที่สุด
3.3 มีความสะดวกในการใช้ชุดการเรียนรู้ ทั้งด้านเวลาและสถานที่	4.41	0.66	มาก
รวม	4.51	0.51	มากที่สุด
4. ด้านประโยชน์			
4.1 ชุดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง	4.68	0.48	มากที่สุด
4.2 ชุดการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้	4.74	0.45	มากที่สุด
รวม	4.70	0.51	มากที่สุด

■ อภิปรายผล (Discussions)

1. จากผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้สำหรับครูผู้ดูแลเด็ก เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 83.17/82.78 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 85/85 ทั้งนี้เนื่องจากชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นเป็นชุดการเรียนรู้รายบุคคลที่ผ่านกระบวนการทดสอบประสิทธิภาพ และครูผู้ดูแลเด็กสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ตลอดเวลา มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จัดลำดับขั้นตอนนำเสนออย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับระดับความรู้และประสบการณ์เดิมของครูผู้ดูแลเด็ก ออกแบบสื่อและเลือกรูปภาพประกอบได้อย่างเหมาะสม เนื้อหาถูกต้อง ใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย มีคำชี้แจงและคำแนะนำวิธีการใช้อย่างละเอียด สามารถประเมินผลได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับหลักการสำคัญในการผลิตชุดการเรียนรู้ของ Brahmawong and Taweekulasup (2016) คือ มีระบบการผลิตชุดการเรียนรู้ที่ผ่านกระบวนการพิสูจน์ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน มีการประเมินตนเองก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนที่ผู้เรียนสามารถตรวจสอบได้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบประสิทธิภาพ ตามแนวคิดของ Brahmawong (2013) กล่าวคือ เมื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้เรียบร้อยแล้ว ได้นำชุดการเรียนรู้ไปทดสอบประสิทธิภาพ เพื่อปรับปรุงชุดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดำเนินการทดสอบประสิทธิภาพ 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 ทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) กับครูผู้ดูแลเด็กที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 80.04/77.78 ซึ่งมีค่าคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งพบประเด็นปัญหาคือ เนื้อหามากเกินไป และคำชี้แจงรายละเอียดมากเกินไปทำให้สับสน และมีการพิมพ์ผิดบางคำ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุง สรุปเนื้อหาให้มีความกระชับ และปรับคำอธิบายในคำชี้แจง ระบุประเด็นสั้นๆ ให้เข้าใจได้ทันที ไม่เินเยื้อ และแก้ไขคำที่ผิด หลังจากนั้นนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) กับครูผู้ดูแลเด็กที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 81.75/79.67 ซึ่งมีค่าคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ 85/85 โดยได้ข้อเสนอแนะว่าการจัดหน้าไม่ควรให้มีตัวหนังสือแน่นเกินไป ขนาดตัวอักษรเล็กเกินไป ไม่น่าอ่าน และควรเพิ่มภาพประกอบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุง การจัดหน้ากระดาษ เพิ่มขนาดตัวอักษร และภาพประกอบให้น่าสนใจ หลังจากนั้นดำเนินการทดลองในขั้นตอนที่ 3 โดยทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) กับครูผู้ดูแลเด็กที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่า E_1/E_2 เท่ากับ 83.17/82.78 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่องที่มีกระบวนการและขั้นตอนการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมในลักษณะเดียวกัน ซึ่งพบว่า ชุดการเรียนรู้

ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น Suriyonplengsaeng (2011) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับครูปฐมวัย สารการเรียนรู้ดนตรี องค์ประกอบดนตรีด้านจังหวะ ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 85.55/84.10 ผ่านเกณฑ์ 80/80 Prayoonmahisorn (2013) ได้ทำการวิจัยพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองในการป้องกันการติดเชื้อสำหรับผู้ดูแลเด็ก ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีประสิทธิภาพ 93.60/90.50 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 Sriwichairat (2013) ได้พัฒนาชุดการเรียนรู้ประสบการณ์สำคัญด้านสติปัญญาตามแนวคิดโพรมเทพเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย พบว่าชุดการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ 81.52/77.56 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. จากผลการวิจัยพบว่า ครูผู้ดูแลเด็กมีความรู้ความเข้าใจหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล สูงกว่าก่อนการใช้ชุดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นเรื่องที่ครูผู้ดูแลเด็กมีความสนใจ มีภาพประกอบน่าสนใจ มีตัวอย่างให้ครูนำไปใช้และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับเด็กได้ และประเมินผลการเรียนรู้ได้ทันที การพัฒนาชุดการเรียนรู้มีการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของการพัฒนาอย่างเป็นระบบแบบแผน ส่งผลให้การเรียนรู้จากชุดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Brahmawong and Taweekulasup (2016) ได้กล่าวถึงชุดการเรียนรู้รายบุคคลที่ดีไว้ว่า ชุดการเรียนรู้ที่ดีควรมีการจัดระบบการวางแผน การเตรียมการ การผลิต มีเนื้อหาสาระที่จำแนกไว้อย่างเหมาะสมกับธรรมชาติ เนื้อหา ง่าย และระดับผู้เรียน มีระบบการประเมินตนเองได้รับประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จ และเกิดความภาคภูมิใจ โดยยึดหลักการตามปรัชญาการศึกษา กลุ่มสภาพนิยมและหลักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ นอกจากนี้มีงานวิจัยที่พัฒนาชุดการเรียนรู้ แล้วผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนใช้ชุดการเรียนรู้ เช่นงานวิจัยของ Rohaizad et al. (2017) เรื่อง ประสิทธิภาพของโมดูลการสอนและการเรียนรู้เพื่อเพิ่มผลผลิตทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในประเทศมาเลเซีย ผลการวิจัยพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในกลุ่มทดลองที่ใช้โมดูลการสอนและการเรียนรู้เพื่อเพิ่มผลผลิตทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยของ Sangiamngam (2017) เรื่อง การผลิตวารสารวิชาการสำหรับบุคลากร คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ Suriyonplengsaeng (2011) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับครูปฐมวัย สารระการ เรียนรู้ดนตรี องค์ประกอบดนตรีด้านจังหวะ พบว่าคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยมีคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. จากผลการวิจัยพบว่า ครูผู้ดูแลเด็กมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสตูล ในภาพรวมและรายด้านมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$, $S.D.=0.34$) ทั้งนี้เนื่องจากการจัดรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ตามเอกสารชุดการเรียนรู้ มีความน่าสนใจ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับความรู้ คำอธิบายและคำสั่งแบบฝึกหัดมีความชัดเจนเข้าใจง่าย ครูผู้ดูแลเด็กสามารถเรียนรู้และประเมินผลได้ด้วยตนเอง โดยปฏิบัติตามคำแนะนำที่ระบุไว้ในแต่ละชุดการเรียนรู้ และสามารถบริหารจัดการเวลาเรียน สถานที่เรียน ซึ่งไม่กระทบต่อการดูแลเด็กในชั้นเรียน สอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง ชุดการเรียนรู้รายบุคคลของ Brahmawong and Taweekulasup (2016) ว่าชุดการเรียนรู้รายบุคคลมีความสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ความก้าวหน้าได้เอง ตามความสามารถ ความสนใจ และความสะดวกของแต่ละคน นอกจากนี้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Sangiamngam (2017) ได้ดำเนินการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การผลิตวารสารวิชาการสำหรับบุคลากร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การผลิตวารสารวิชาการ สำหรับบุคลากร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับมาก งานวิจัยของ Pongput and Porncharoen (2012) เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้สำหรับผู้ขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เพื่อเพิ่มสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ความเป็นครู ผลการวิจัยพบว่าระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ชุดการเรียนรู้สำหรับผู้ขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เพื่อเพิ่มสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ความเป็นครู มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ มีงานวิจัยของ Suriyonplengsaeng (2011) เรื่อง ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับครูปฐมวัย สารระการ เรียนรู้ดนตรี องค์ประกอบดนตรีด้านจังหวะ พบว่า ด้านเจตคติที่มีต่อชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สร้างขึ้นอยู่ในระดับดี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.17

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

การจัดกิจกรรมการประเมินเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านอารมณ์ของเด็กปฐมวัยเป็นเรื่องละเอียดอ่อน และต้อง

สังเกตอย่างต่อเนื่อง ครูจึงต้องศึกษา และสร้างความเข้าใจ เรื่องความสามารถทางอารมณ์ของเด็กในแต่ละด้าน ให้ชัดเจน และเข้าใจอย่างถ่องแท้ จะทำให้การจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาชุดการเรียนรู้ สำหรับครูผู้ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และครูหรือผู้ดูแลเด็กในสถานศึกษาต่างๆ ที่จัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถพัฒนาเด็กปฐมวัยด้านอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมกับวัย

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาชุดการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัล เช่น การเรียนการสอนผ่านเว็บ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ การเรียนรู้แบบ MOOC เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- Astuti, Y. (2017). Collaborative game development in physical education and sport primary schools to optimizing character formation. *Journal of Physical Education and Sport*, 9(2), 79-86.
- Brahmawong, C. (2013). Developmental test of media and instructional package. *Silpakorn Educational Research Journal*, 5(1), 7-20. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/28419>
- Brahmawong, C., & Taweekulasup, W (2016) *Chut kânsôn rāi bukkhon* [individual teaching series] *nai 'ēkkasān kânsôn chut wichā sūkânsuksā phatthana san* [creative and appropriate educational media] (2nd ed.). Department of Education Sukhothai Thammathirat Open University
- Department of Mental Health. (2007). *'ikhiu: khwām chalāt thāng 'ārom phim khang thī sī* [EQ: Emotional Quotient] (4th ed.). Department of Mental health, Ministry of Public Health.
- Goleman, D. (1998). *Working with emotional intelligence*. Bantam.
- Goleman, D. (2011, Nov 1). *They've taken emotional intelligence too far the author of emotional intelligence explains how this popular concept has been overused*. <https://ideas.time.com/2011/11/01/theyve-taken-emotional-intelligence-too-far/>
- Mupana, G., Pishlag, Kh., & Guapathip, W. (2015). *Rūpāp kân songsāem khwām chalāt thāng 'ārom khōng dekkōn wai rian nai sūn phatthana dek lek chāngwat Chiang Rai* [Model of emotional intelligence promotion of preschool children in child development center Chiang Rai Province]. Mae Fah Luang University.
- Office of the Education Council. (2017). *Phānkān suksā hāng chāt Phō. Sō. sōngphanhārōihoksip-sōngphanhārōichetsipkào* [National education plan (2017-2036)]. Office of the Education Council Secretariat Ministry of Education.
- Office of the National Economic and Social Development Board. (2017). *Phānkān suksā hāng chāt Phō. Sō. sōngphanhārōihoksip-sōngphanhārōichetsipkào* [The national economic and social development plan (2017-2021)]. Office of the National Economic and Social Development Board, Office of the Prime Minister.
- Phengsawat, W. (2003). *Kānwichai nai chan rian* [Classroom research]. Suwiriyan.
- Pongput, N., & Porncharoen, R. (2012). *A developing learning package to increase a competency learning management and professional teacher for teacher license* [Master's Thesis]. Rajamangala University of Technology Phra Nakhon.
- Prayoonmahisorn, S. (2013). *Development of an infection prevention self-learning kit for caregivers in child development centers* [Master's Thesis]. Chiang Mai University.
- Rohaizad, A. A., Kosnin, A. M., & Khan, M. U. (2017, May 30). The effectiveness of teaching and learning module to enhance preschool children's emotional intelligence. In: F. I. Gaol, & F. D. Hutagalung (eds), *Social interactions and networking in cyber society*. Springer. https://doi.org/10.1007/978-981-10-4190-7_1

- Sangiamngam, S. (2017). *Self-study kit development on the production of Academic Journals for Personnel Faculty of Education Burapha University* [Master's Thesis]. Burapha University.
- Sriwichairat, N. (2013). *A development of learning package on experiential intelligence based on 4 mat approach for enhancing early childhood's analytic thinking competency* [Master's Thesis]. Nakhon Sawan Rajabhat University.
- Suriyonplengsaeng, C. (2011). *The creation of a self-learning instruction book for kindergarten teachers for the purpose of teaching music rhythm* [Master's Thesis]. Mahidol University.
- TeJagupta, C. (2019). *Āittawitthayā nai kānphatthanā dek* [Psychology of Child Development] *nai 'ēkkasān kānsōn chut wit āittawitthayā læ witthayākān kānrānrū* [Psychology And Learning Methodology] (5th ed.). Department of Education Sukhothai Thammathirat Open University.